

روشهای پیشگیری از اتلاف منابع ملی

ژیلا عابدینی

تهران، خیابان ولیعصر، پایین تر از میدان منیریه، کوچه امیر تومان، پلاک ۹

کد پستی: ۱۳۳۴۸۳۷۴۶۸

چکیده

آمار و ارقام و مطالب منتشره در جراید و رسانه‌ها در زمینه اتلاف آب تصفیه شده، میزان حیرت‌انگیز هدر رفتن نان، مقایسه میزان مصرف انرژی گرمایی در ایران در مقایسه با سایر کشورها، مصرف بنزین هر خودرو که ۶ برابر کشورهای توسعه یافته محاسبه شده، به‌مراه گزارشاتی از قاچاق مواد غذایی، سوخت، دارو و ... توسط مرزنیسان و اسراف‌ها و اتلاف‌های بیمارگونه و نمایشی مواد غذایی در میهمانیها و مجالس همه حاکی از بی‌توجهی گروهی از مردم نسبت به حفظ نعمتهای الهی دارد که هدر رفتن بین‌الملال هزینه شده برای این منابع را هم باید در کنار آن مدنظر داشت. برای رفع این معضل‌ها هفت راهکار پیشنهاد می‌شود:

۱- تبلیغ مستمر و تفهیم کامل قسمتی از تعالیم دینی که برای نظم و اصلاح رفتاری جامعه لازمند و اگر بدرستی بکار گرفته شوند عامل مؤثری برای تربیت همه اقشار جامعه بشری است. بدیهی است انسانی که به رشد کامل عقلی رسیده و واقعیت‌حاکمیت، قدرت و مجازات الهی را در جهان هستی درک کند زندگانی دنیوی را جایگاهی برای امتحان خویش در برابر الله می‌شناسد و با توجه به قوه عقل و راهنمایی‌های دینی صراط مستقیم یا به عبارتی روشهای عقلایی گفتاری و رفتاری را بر می‌گزیند، در قرآن در مورد خودداری از اسراف آیات فراوانی وجود دارد ولی متأسفانه وفور استرس‌ها در زندگی بشر عصر حاضر فرصت کافی برای تعقل عمیق و آینده‌نگری عقلایی را از بسیاری مردم سلب نموده است. بنابراین سیستم‌های آموزشی و اطلاع‌رسانی اجتماع صلاح است

مستمرأ و فعالانه در زمینه ترویج تعالیم مذهبی که برای بهسازی رفتارهای اجتماعی لازمند کوشا باشند.

۲- تعلیم هنجارهای رفتاری و ارتقاء رشد فکری مردم در جهت درک ارزش های منابع طبیعی و ملی از طریق رسانه ها، در قالب برنامه ها با مقالاتی که تحت نظر متخصصین با تجربه و آگاه تهیه شود و در عین حال سعی گردد اسراف منابع ملی به عنوان رفتاری کوتاه فکرا نه و غیرعقلایی به مردم شناسانده شود.

متأسفانه عده ای از هموطنان ما نیاز به ارشاد در مورد چگونگی مصرف آب تصفیه شده، داروها، سوخت، چگونگی نگهداری از اسکناس و بسیاری مسایل به ظاهر ابتدایی دارند.

۳- افزایش دانش فنی در سطوح برنامه ریزان و اداره کنندگان منابع ملی و گزینش افراد بسیار دقیق، دلسوز، آگاه و اینارگر تا با آینده نگری بخردانه از اتلاف سرمایه های ملی جلوگیری نمایند که از موارد قابل ذکر اتلاف نیروی کار جوان تحصیلکرده بیکار است که با برنامه ریزی های آگاهانه میتوان از توان آنان سود جست و با توجه به محدودیت منابع مالی دولتی با ایجاد بنیادهای خیریه توسط افراد نیکوکار حقوق آنان را نیز تأمین و با اعطای امتیازهایی در حدود قانون افراد متمول را تشویق به مشارکت کرد.

۴- حذف یارانه ها برای اقشار مرفه که بارها در مورد آن تذکر داده شد. تا هزینه کردن مبالغی از بیت المال برای یارانه ها سطح رفاه عمومی را به گونه ای مطلوب ارتقاء دهد. بطور نمونه بنزین مثال زدنی است که رقم ۱/۵ میلیارد دلار ارز سالیانه برای واردات آن به کشور هزینه می شود. حذف یارانه آن برای اتومبیلهای شخصی (غیر مواردی که با تأیید مراجع ذیصلاح برای امرار معاش اقدام به مسافركشی می کنند) با توجه به آلودگی شدید و بیماریزای برخی شهرهای بزرگ ایران ضروری به نظر می رسد.

۵- وضع قوانین جزایی برای افرادی که خارج از مقادیر مصرف عادی منابع ملی از آنها استفاده می کنند و در کنار آن نظارت بیشتر بر مرزهای آبی و خاکی جهت جلوگیری از خروج و فروش قاچاق مایحتاج عمومی که یارانه به آنها تعلق گرفته از ضروریات بنظر می رسد.

۶- توجه ویژه به وضعیت معیشتی مرزنشینان کم درآمد و ایجاد طرحهای اشتغالزا برای آنان تا شاهد خروج و فروش بنزین و آرد و دارو ... به کشورهای همجوار بطور قاچاق نباشیم.

۷- نظارت بر حسن انجام وظایف کارکنان و کارمندان تا ساعات کار مفید برخی با ساعات حضور فیزیکی‌شان در محیط کار بصورت دائمی فاصله فراوان نداشته باشد که از نظر اتلاف وقت و بیت المال که برای حقوقشان هزینه می‌شود حائز اهمیت است و در کنار آن جلوگیری از اتلاف اموال دولتی که به گونه‌ای جزو منابع ملی محسوب می‌شوند که نیاز به کنترل و دقت بیشتری دارد.

Archive of SID